

לא אשכנזי

לא ספרדי

„העולם הזה“ 1833, „מיבצע נפלאות להפלת ניסים“, על בחירת הרבנים הראשיים.

בכתבתכם הזכרתם גם את שמי כאי אחד מאבותי האשכנזיים הובא מצ' פון אירופה לכהן כאן כרב ספרדי, והפך ספרדי מקצועי.

אמנם במשפחתי נציגים מכל העדות, אך לדברייכם בנוגע לאותו רב אשכנזי שהובא מצפון אירופה, אין שחר.

מוצא משפחתי מספרד והראשון מהי משפחה שהגיע לירושלים השתקע כאן עוד בשנת 1485. גם לזה אין חשיבות מכיוון שדווקא אחד ה„שדרים“ מבני משפחתי הוא אשר השתדך בהיותו במסעותיו בארצות רוסיה ופולין, ועוד עם משפ' הגאון מוילנה. זהו כל הקשר אשר מנוצל לקביעת מוצא הי משפחה.

בנוגע אלי, אני כן מעורב ואינני לא אשכנזי ולא ספרדי, ולכן לא אוכל לחתום לא ס"ט ולא א"ט. באשר לס"ט המובן הוא „סימן טוב“ ורק הלצה בפי הטוענים אחרת או חוסר ידיעה.

יהודים

גרמנים

אני זוכר עוד את משה דיין כמעט אנונימי לחלוטין, עד שביום בהיר אחד ראתה דמותו אור בשבועונכם, הוא הפך מטרה לחיציכם אך באותו פרק זמן גם לדמות הפופולארית ביותר בישראל. כנראה שהי ציבור סבור שמה שרע להעולם הזה — טוב לעם ישראל.

עתה נראה לי שתוך זמן מה תשרתו

ת. אם יושמט הסעיף העדתי מבחירת החיילים הזכאים למכונות טרוט-אקדמיות לא יפגע הדבר בקידום של בני עדות המזרח, שממילא יהיו את מרבית הנהגים מזכות זאת.

סדר

בכרדק

„העולם הזה“ 1833, „יצאנית בין טיסה לטיסה“, על ספרה של ה" יצאנית מספר 1 של ניו יורק.

מוזמן לא נהניתי מסיפור מצטיין כמו הסיפור על היצאנית סטווירטה הולנדר. אישה אמיצה, כישורנית ונבונה זו ראוי יהיה להעריצה. הייתי בוחר בה, ללא היסוס, לתפקיד ראש-משלה. היא היתה עור שה סדר בכרדק הישראלי.

העולם בו אנו חיים היה נעשה פחות זנזתי אילו נתנו ליצאנית כזאת לנהל. ה. שור, חולון

העולם

המטורה

מטורף, מטורף העויללעם גויילעם. אחרי הבחירות בארצות-הברית, אל דאגה — הוא יהיה הרבה יותר מטורף בארצנו הקדושה.

שמחה שוררין, חיפה

האלוף

וסגנו

כידוע, ישנם כיום בצה"ל קצינים רבים שהמילה אלוף היא חלק משם דרגתם. לדעתי על שילטונות צה"ל למצוא שם חדש לדרגה „סגן אלוף“, שהיא הנמוך כה ביותר בין הדרגות הנ"ל ושלא תכ"ל את המילה אלוף. גם לאחר שיימצא השם החדש שיהיון את „סגן אלוף“ ישארו רבים מאוחרים שדרגתם תכ"ל את המילה אלוף (אלופי-מישנה, תתי-אלופים, אלופים וכו'). אולם תורחק סכ"נת האינפלציה בשימוש במילה אלוף וסגני האלופים יפסיקו לחשוב שהם סגני של אלופים. רני גרין, רמת-גן

צבאית מהווה סכנה המורה למערך הדמוקרטי של כל מדינה. זאת בעת קר משום שמערכת-שיפוט כזאת בעת קשה בהגבלת מעשיה לעניינים צבאיים.

רוב המיקרים שנדונו בפני בתי-משפט צבאיים שהתפרסמו לאחרונה בישראל (כולל משפטי כפר-קאסם, מחתרת צריפין וכד') היו מיקרים פליליים שניתן היה לדון בהם גם בפני כל בית-משפט פלילי „אזרחי“. דווקא המשפטים הנ"ל (שאבנרי גם מצייני אותם במאמר הנ"ל) בהם גוייסו שופטים אזרחיים לתפקידי שיפוט צבאיים יכולים לשמש הוכחה: או שניתן היה לקיים אותם בפני שופטים בגלימה „אזרחית“ או שהי משפט הצבאי יש לו תכונות ומגבלות משלו שהשפעותיו על הליכי השיפוט ועל הפסיכולוגיה של העם הינם שליליים.

לדעתי אפשר וצריך להגביל את השיפוט לעניינים משמעותיים פנים צבאיים בלבד, ולהשאיר את כל העניינים „הצבאיים“ כביכול למערכת השיפוט הפלילי הרגילה.

מיכאל נתן, החבורה, גרמניה

לפי אמנת ג'נבה, יש להימנע מכינון מוסדות אזרחיים בשטחים מוחזקים. מוערכת שיפוט ישראלית אזרחית בשטחים, כמוה כטיפוח השטר חים — כפי שאכן כבר נקבע ברמת הגולן.

קטנות „מי מהם ספרדי?“ הרי זה עיוות מאין כמוהו.

בהקשר למאמר הנושא את הכותרת צה"ל, אני שוב תמה מה מצא שבועונכם לתקוף דרך זאת לקידום של עדות ה-מיתורח ללא הצעה קונסטרוקטיבית בצידה. כך גדל סימן השאלה והחידה שתומה יר-תר משהיא מתגלית בתמונה.

א. ב. תל-אביב

העולם הזה לא התנגד בשום צורה לקידום של עדות המזרח. הכתבה האמור רה יצאה רק נגד התקדים של הענקת שיחורוד מוקדם מצה"ל לפי הנוצא העד-

אליהו אישר

מעורב

בנוגע לא"ט יותר מתאים לקבוע כי כנראה רבים הם החושבים שלהיות אשכנזי זהו מעלה מיוחדת הקובעת חשיבות בארצנו — ולא היא. סבתי מצד אמי נולדה ברוסיה והייתה אחותו של רבי ישראל דב פרומי-קין ז"ל, בעל החבצלת.

הארכתי בנושא לציון שכל כולי רק יהודי המטפל בבעיית העדות, ע"מ לחסל פערים, ולקיים שוויון בין כל אזרחיה.

אליהו אישר, ירושלים

בכיוון זה גם את הרב מאיר כהנא, והי תוצאה תהיה הפסד מוחץ להעולם הזה, כי לו היה הציבור מקבל באמת כל מה שכתוב בשבועונכם, היו לכם היום לבטח 20 מנדטים בכנסת.

לכן שמעו לעצתי ותדרו מגולדה מאיר, משה דיין, עוזר ויצמן, אלוף אריק שרון, הרב מאיר כהנא ועו"ד שמואל תמיר. הללו כולם יהודים גדולים, אוהבי-ישראל ופטריטיים של אמת ולא ניתן למחות את גדולתם ופועלם בהבל פה של עורך שבו עון פורנוגרפי.

נמע גיא, טיאל, קוריהא

מסיגנסיעות, נהגה החכמה בכך שהחליטה לספוג חלק מן החסם בכרטיסיה. הדבר יביא בוודאי לרווחים לחברה זו ולאפי שרות שתברות אחרות תיאלצנה לנקוט באותה שיטה. מי יפסידו תהייה כמוכן אל-על ואת ההפסדים תכסה כמובן המ"דינה מכספי מסיגנסיעות שהיא גובה.

אסיים באפקט זעיר אולי, אך גם הוא חשוב למדי בעיני אלה המייחסים לו חשיבות: אני מכיר ישראלים, המתגוררים בחו"ל ואשר רוצים לחזור, אך טוענים כי „בער להם משהו“ ומפעם לפעם הם רוצים לנסוע. שהות במדינה תחייב אר-תם בתשלום מס זה. הם טוענים כי נסיעה עה והכרת אנשים וארצות איננה בבחי"נת לוכסוס העידן, שבו ניתן תוך פחות משגייה לקלוט בטלויזיה את הצד השני של כדור הארץ ואת האדם על הירח. יציאה חופשית של ישראלים תהייה לי ברכה לישראל, שכן אנשים שייצאו ויוכיחו ללא צאת שוב באין מפריע יחזרו גם בשמחה רבה יותר ויביאו איתם מרוח העולם הגדול, וזאת איננה קטנה בעיני מישהו מבין הקוראים יכול להשמיע את ההערה הטיפוסית: „מה הוא מדבר? הוא חופשי ממס ומתגורר בחו"ל.“ דווקא מי שום כך החלטתי לחקור לעומק ולכתוב על מס הנסיעות, המס יוצא-הדופן, הכובל ומלא העוול — איכפת לי מזה שבדנמק נוסע כל אורח בממוצע לפחות פעם בשנה לחו"ל, מרחיב אופקיו וחוזר לעבודתו רע-י (וברענותו עובד גם יותר, מרוויח יר-תר ומשלם יותר מס-הכנסה) ואילו בישי ראל יוצאים 6 אחוזים מתושבי המדינה ואפילו פחות והדבר נחשב ליציאה המר-נית.

איכפת לי מה נעשה בישראל ואיכפת לי שפקידים השליטו מכונת-מס לא צור דקת על אורחים קטנים, והם מצדיקים כמו אפרים דברת את המס ומסכימים כי זה איננו אלא „קנס לאדם הקטן“, למה, אם כן, לא לבטל אותו לאחר 24 שנות המדינה?

ההרגשה תיטיב בהרבה והמדינה לא תפסיד.

עלי כהן, קופנהאגן, דנמרק

צר, אך מה על הוצאות התפעול של המס? כמה פקידים מועסקים להוצאת הפטורים ואישורי התשלום. כמה משרות בכל נקר-דת יציאה במדינה מאוישות כל ימות השנה וכל שעות היממה לבדיקה. כמה יצירת נחשבת בעיקבות תיפעול המס הזה. כמה זמן מתבזבז לצורך זה אצל המשל-מים ובמשרדי הנסיעות. כמה זה בכלל 25 מליון ל"י בתקציב של 16 מליארד? 15 אלפיות מתקציב המדינה! וזאת במ"דינה, שאין בה אפשרות ליציאה יבשי-תית, הנתונה במצור וכו' וכו'. וגם במדי-נה החתומה על אמנות בינלאומיות לפיהן אין למנוע מאזרחיה יציאה מחוץ לגבו-לותיה — ומס הנסיעות ללא ספק מונע אזרחים ישרים מלצאת.

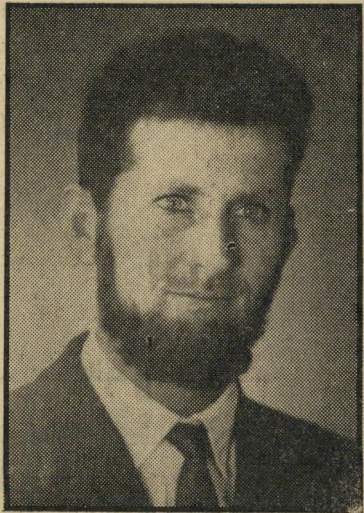

מדוע על זוג צעיר, שהרבנות בישראל איננה מאפשרת לו להינשא (וי-מילא — חוק מדינת-ישראל) ואשר מהי פש את אושרו בקפריסין הסמוכה, לשלם קנס על רצונו העו להינשא? הרי יציאתו למספר ימים מאולצת. אחד הפתורים נות הנוכחי, אם לא מיטול מוחלט של המס מסיבות שאין להם הגיון כל-כלי, הוא מתן פטור מלא לכל אורה ישי-ראלי שלא יצא כלל לחו"ל, שמילא כל חובותיו הלאומיות המוטלות עליו כמו מי-לואים ומיסים, אחת לכך וכך שנים. אבל לקנס את האדם הקטן על-כך שאין לו שום „חור בחוק“ או שחבון הוצאות או אבא"לה עשיר? — זה יותר מדי.

במדינה שבה צועקים על העולם הכי-בד המוטל על המהגרים והעולים מברה"מ להיתר-יציאה אסור לנהוג כלום וליטול תשלום, שאיננו קל בהרבה.

מה יותר צבוע מאותה ידיעה, שהי פיעה באחד העיתונים בינואר בשנה ש"עברה: הידיעה בישרה לקוראי העיתון כי „מס הנסיעות בירדן הוכפל“ והדבר גרם ודאי שמחה-לאיד מיידית בעיני רבים, עד שלא קראו את ההמשך, שאמר: „מס הנסיעות בירדן יוכפל לרגל 3 ימי החג מרץ דינר (!) 5- דינר“. הלואי על עם ישראל הכפלה שכזו ולתקופה כזו...

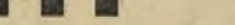
אלי-אשליה, חברת התעופה האיטלקית הצועקת כבר מזה שנים על הנטל של

עלי כהן

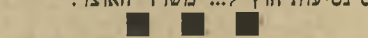
נגד מסיגנסיעות

משרד נסיעות, בו ניתן לקנות כרטיס ל"הז"ל שעה לפני ההמראה כמו שקונים לחם בחנות מכולת, פלטה אנחה: „ואני שילמתי מסיגנסיעות גבוה, הריצו אותי ממקום למקום, וזאת בחסכונות ממושכים לאחר תשלום מסיגנסיעות הגבוה.“

מסיגנסיעות-החזין יש גם הכנסה: שנתון הממשלה השל"ב קובע כי בגבייה למעשה הכניס המס בשנה שקד-מה לה, 1970/71, 52.2 מליון ל"י. מכל המיסים שירדו על ישראל רק 4 מיסים מכניסים פחות ממס זה, אך זאת ועוד — המילים „גבייה למעשה“ כוללות גם את כל אותם פקידים, שרים, תעשיינים וכו', שמשרדם או מפעלם שילם עבורם את המס. אף על פי שהדבר הורגש אך ורק על הנייר עליו נכתב תקציב המדינה. במציאות נראה כי המס הזה לא הכניס יותר מ-20 עד 25 מליון ל"י לקופת האר-

נאי שאכן יוצאים רק פעם אחת ושום אורח לא יוצא יותר מפעם, אלא מה? כאן אנו מגיעים לסיבור העיניים, שגם עיתונאים, עיתונים טובים ושרים נופלים בפח — לא זו בלבד שלא יוצאים 179 אלף ישראלים שונים בשנה אלא רבים יוצאים פעמיים, שלוש ויותר ולא משל-מים מסיגנסיעות, או שמשרדם הממשלתי משלם את המס עבורם. בחוק מסיגניע-עות-החזין פטור רק נשיא המדינה כאיש-יות ממלכתית בכירה ליציאה מגבולות הארץ עם פטור. כששר-החזין, שרי-האוצר או כל שר אחר ופקיד יוצאים, הרי ש"משרדם „משלם“ למשרד-האוצר את המס — כלומר גם ספיר, שיצא מספר פעמים את גבולות הארץ בשנה שעברה, „שילם“ מסיגניעויות-החזין ל... משרד האוצר.

כזונתו של שרי-האוצר בצינו את המספר, 179 אלף" היתה אם כן לא „מספר היוצאים“ כי אם „מספר היציאות“, וזה כבר דבר אחר לגמרי. יצואן ישרי-אלי, שיצא 100-אלף דולאר, זכאי ל-6 יציאות פטורות ממס בשנה. יצואן שייצא במליון, ל-10 יציאות. ומי מונע ממני לקב-חת את אשתו וילדיו לחופשה בהרי שווייץ בשביל אותו פטור, אך הבה נלך לקראת השר — יש גם יוצאים המשלמים מס-נסיעות בכסף ממשי, האם זאת באמת הכנסה מלאה לקופת המדינה? שוב התי-שובה היא: לא. יצואן, סוחר וכיו"ב שאר עצמאים מורידים את מסיגנסיעות ששיל-עו לנסיעתם (גם הפרטית, כמוכן) מהצי-הרת מסיגנסיעות השנתית שלהם.

בכל זאת ישנם אזרחים המשלמים את זמס מכיסם. בכל זאת יש מסיגנסיעות הכנסה. בכל זאת טוענים שמש נסיעות מונע ביבזון מטבע רז. הבה נתייחס לכל הטענות אחת-אחת. כן, ישנם אזרחים רבים המשלמים את המס מכיסם, ואלה תמיד האנשים הקטנים, שאין להם אפי-שרות לנכות את המס משום הוצאה ו-„הוצאות“, אותם אזרחים שכבר שילמו „מסיגנסיעות“ על הכנסתם וחסכו זמן רב פרוטה לפרוטה, כאותה צעירה שפגשתי לפני ימים מספר משוטטת בחצות קופני-הגן, נהניית ממראה עיניה ובעברת ליד